

9. Slutligen gjorde tribunalen sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den inte godtog klagandens argument att hans äganderätt hade blivit åsidosatt och att förordningen var oberättigad och oproportionerlig, i den mån den avsåg honom.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 194/2008 av den 25 februari 2008 om förlängning och skärpning av de restriktiva åtgärderna mot Burma/Myanmar och om upphävande av förordning (EG) nr 817/2006 (EUT L 66, s. 1).

Talan väckt den 29 juli 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Finland

(Mål C-380/10)

(2010/C 260/16)

Rättegångsspråk: svenska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Alcover San Pedro och K. Nyberg)

Svarande: Republiken Finland

Yrkanden

- fastställa att Republiken Finland när det gäller landskapet Åland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 (¹) om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire), genom att inte anta alla de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet eller, i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om detta, och
- förplikta Republiken Finland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 14 maj 2009.

(¹) EUT L 108, s. 1

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court (Irland) den 6 augusti 2010 — J. McB. mot L. E.

(Mål C-400/10)

(2010/C 260/17)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court (Irland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: J. McB.

Svarande: L. E.

Tolkningsfrågan

Utgör rådets förordning (EG) nr 2201/2003 (¹) av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 (²) — vare sig den tolkas i enlighet med artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna eller inte — hinder för att en medlemsstat ställer upp krav i lag om att ett barns far, när han inte är gift med modern, ska ha införskaffat ett förordnande av en behörig domstol, genom vilket han anförtros vårdnad, för att fadern ska anses ha sådan vårdnad som innebär att ett bortförande av barnet från det land där det har sin hemvist anses olovligt, i den mening som avses i artikel 2.11 i denna förordning?

(¹) Rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000, EUT L 338, s. 1.

(²) Rådets förordning (EG) nr 1347/2000 av den 29 maj 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar för makars gemensamma barn, EUT L 160, s. 19.